

PSUC - XIII CONGRÉS

TESIS

1. EL MUNDO DEL TRABAJO

El 26 de noviembre de 2005 el PSUC Viu celebró su Conferencia Nacional del Mundo del Trabajo, una cita que sirvió para sentar las bases del trabajo que ha de desarrollar nuestro Partido en dicho ámbito. En la propia resolución final de la Conferencia se exigía al conjunto de la militancia la recuperación de la centralidad de las tareas del mundo del trabajo en el quehacer político del Partido. Ése es nuestro mandato. No en vano, la principal contradicción que nos ha de preocupar como comunistas es la derivada del choque entre capital y trabajo. Una necesidad ciertamente ineludible, ya que asistimos al endurecimiento de las políticas neoliberales bajo el amparo de una globalización económica que ha agudizado las desigualdades sociales y la explotación de clase. El estudio objetivo de las condiciones de vida de la clase trabajadora en España y en Cataluña traza un panorama en retroceso, apreciable, por ejemplo, en la pérdida de nuestro poder adquisitivo, en la alta tasa de temporalidad, en la no menos acuciante siniestralidad laboral o en la desintegración del tejido industrial en favor de un patrón de crecimiento económico basado en la especulación inmobiliaria y en los servicios.

Cabe recordar, en síntesis, las directrices básicas de trabajo asumidas durante la Conferencia:

1]. Recuperación de la centralidad del mundo del trabajo y del análisis socio-laboral como uno de los ejes centrales de la actividad política del Partido.

2]. Debate colectivo y autonomía del Partido a la hora de expresar nuestro punto de vista respecto a cualquier problemática concerniente al mundo del trabajo.

3]. Reconocimiento de CC.OO. como nuestro referente sindical con la voluntad de incrementar nuestra presencia en los órganos de representación del sindicato tanto en los territorios como en las federaciones y en los comités de empresa. *La centralidad del mundo del trabajo como eje de la actividad política es fundamental, y el trabajo en CC.OO. una consecuencia de ello. No obstante, el Partido debe estar atento a los cambios que se han producido en el conjunto de la clase obrera y, de manera especial en su intervención sindical. Es por ello que el PSUC debe entender que el mundo del trabajo va mucho más allá que la actividad sindical en CC.OO. y debe fomentar la participación del conjunto de la clase trabajadora en la intervención sindical y política. Para ello el Partido debe atender y estar presente en las diferentes formas y organizaciones adoptadas por la clase trabajadora para ejercer su lucha y reivindicaciones, aportando su experiencia y aprendiendo de las nuevas formas de organización social.*

4]. Creación de comisiones en todos los sectores y territorios, así como en el ámbito federativo, y elaboración de un plan de trabajo desde cada agrupación local y desde la Secretaría de Mundo del Trabajo del Partido.

Consideramos que la elaboración de un plan de trabajo ha de definir las tareas a realizar en el seno del Partido y en el sindicato. La consideración de que un proyecto sindical requiere de un proyecto político y viceversa es heredero de nuestra filosofía comunista, de intervención sindical y política en los centros de trabajo. Una presencia que lejos de ser selectiva no puede ser sino mayoritaria, procurando así que todo militante comunista

intervenga activamente en el conflicto laboral. Reiteramos que ese trabajo ha de articularse política y sindicalmente.

En el Partido, las propuestas de trabajo son las siguientes:

- 1]. Potenciación y ampliación de la actual Secretaría de Mundo del Trabajo. Constitución de un plenario de mundo del trabajo como foro de debate y análisis. Asimismo, en los plenarios, los responsables de mundo del trabajo de cada una de las agrupaciones locales presentarán el balance y la actualización del plan de trabajo de su ámbito territorial.
- 2]. Creación de comisiones sindicales compuestas por los militantes del Partido vinculados a CC.OO. La organización de las comisiones sindicales atenderá a criterios de carácter sectorial. Sin embargo, se procurará la asistencia de miembros de la Secretaría de Mundo del Trabajo a las reuniones de cada una de las comisiones.
- 3]. Publicación de comunicados y resoluciones del Partido como medio de expresión y opinión respecto a la problemática que afecta al mundo del trabajo.
- 4]. Solidaridad con las empresas en lucha y contacto permanente con responsables de secciones sindicales y federaciones *a fin de hacerles llegar nuestras opiniones, propuestas, colaboración en las luchas obreras y, si se identifican con la línea del partido, proponerles su afiliación.*

El trabajo en el sindicato ha de ir encarado hacia el aumento de nuestra influencia política. CC.OO. sigue siendo nuestro referente sindical, por acuerdo conferencial y porque es CC.OO. el primer sindicato de clase en España y en Cataluña, organizando a la mayor masa crítica de la clase obrera. Lo cual no impide que desde nuestra autonomía de Partido hagamos público nuestro desacuerdo con la acción sindical de CC.OO. si así lo creemos oportuno. Si los comunistas nos hemos erigido en portavoces de la conciencia crítica del sindicato ha sido esencialmente para mantener el perfil reivindicativo y de clase de CC.OO. Para hacer, por ejemplo, que CCOO vuelva a liderar las luchas obreras de las empresas en conflicto. En este sentido, proponemos las siguientes pautas de trabajo:

- 1]. Debate y análisis colectivo, en el seno de las comisiones sindicales del Partido, de la gestión interna y de la acción sindical de CC.OO. Especial atención al proceso de fusiones federativas y al nuevo diseño del modelo de congresos. Es fundamental que los miembros de las comisiones sindicales conozcan el nuevo modelo congresual de la CONC, aprobado por el Consell Nacional.
- 2]. Ante el proceso congresual que se abre en CC.OO. y en la CONC es necesario movilizar a todos nuestros activos sindicales con el propósito de promover un debate amplio y participativo. De cara a los próximos congresos del sindicato el objetivo del Partido es, como indicábamos en líneas anteriores, incrementar nuestra presencia en los órganos de dirección. Sólo así podremos influir en las decisiones del sindicato.
- 3]. Coordinación y contacto de la Secretaría de Mundo del Trabajo con los responsables del Sector Crítico de CC.OO. del ámbito confederal. En Cataluña, nuestra propuesta es la de organizar comisiones de trabajo plurales en cada uno de los sectores y territorios, que recojan la riqueza y la diversidad de las sensibilidades organizadas en el Sector Crítico de Cataluña. Por ello, desde el PSUC Viu no se considera conveniente la elección de coordinadores del Sector Crítico si lo que nos proponemos es organizar comisiones abiertas que expresen el sentir del conjunto de compañeros y compañeras.

La situación laboral de Cataluña: diagnóstico y propuestas

Desde el pasado XII Congreso del PSUC Viu, celebrado en 2004, Cataluña ha padecido los estragos de un modelo económico que ha castigado severamente a la industria. Un modelo escasamente productivo y frágil al sustentarse en el impulso del sector terciario, y ello sin atender a criterios de protección social ni de seguridad o estabilidad laboral. La firma en 2005 del “Acuerdo estratégico de competitividad” no ha conllevado la tan ansiada internalización de la economía catalana. La realidad social y laboral en Cataluña no coincide con la imagen del país moderno y económicamente próspero que nos han querido vender. Según el Idescat (Institut Català d’Estadística), el 57% de los catalanes vive con menos de 1050 euros al mes, el 10,7% percibe unos ingresos inferiores a 450 euros mensuales y el 32% de las familias presentan serias dificultades para llegar a final de mes. En paralelo, la temporalidad se sitúa aproximadamente en el 27%, la siniestralidad laboral es la más alta de España y empresas señeras como Seat o Braun han sufrido los envites de la globalización neoliberal. Frente a ello, la inexistencia de políticas industriales, la nula *voluntad* de intervención de la administración pública en conflictos laborales o la reciente crisis de las infraestructuras ha originado cierta sensación de desamparo y frustración entre la ciudadanía catalana.

Ante tal contexto, desde el PSUC Viu reclamamos el desarrollo de un nuevo modelo productivo basado en las siguientes premisas:

- 1]. Inversión del patrón de crecimiento económico, fomentando el desarrollo industrial *sostenible* frente *al modelo actual* consistente en la especulación inmobiliaria y en los servicios.
- 2]. Cohesión social y territorial. Aplicación del “Plan General de Ocupación” (PGOC).
- 3]. Impulso del sector industrial e incorporación de actividades de un mayor valor añadido.
- 4]. Innovación y desarrollo tecnológico mediante inversiones estratégicas en I+D+i.
- 5]. Potenciación de la formación continua en las empresas. Actualización del “Plan General de Formación Profesional de Cataluña” e incremento del gasto que destina la Generalitat a educación y a los ciclos formativos en el ámbito de la inserción laboral.

A un nivel más político, desde el PSUC Viu consideramos necesaria la adopción de las siguientes medidas:

- 1]. Desarrollo desde la administración de una política industrial activa que haga frente a las deslocalizaciones y al cierre de empresas, anticipándose a los conflictos laborales en defensa de la calidad y la estabilidad en el empleo.
- 2]. Rechazo de expedientes de regulación de empleo (ERE) a multinacionales con benéficos económicos y que no presenten un plan social de viabilidad que asegure el futuro industrial de la empresa afectada. Exigimos igualmente a las organizaciones sindicales *que se movilicen ante esta clase de expedientes con la mayor unidad posible, y que todo tipo de acuerdo con la empresa se consulte a los trabajadores por vía de referéndum.*
- 3]. Creación de un nuevo marco legal de relaciones laborales que ahonde en la responsabilidad social de las multinacionales y exija a la patronal el respeto de los derechos sociales y laborales de la clase trabajadora catalana. *En este sentido, hay que obligar al empresariado a la aplicación de medidas que aminoren la precariedad del mercado de trabajo en Cataluña.*

4]. Supresión de las empresas de trabajo temporal (ETT) y de las “empresas de servicios integrales”.

La situación laboral de España: diagnóstico y propuestas

Las deficiencias sociales y laborales que sufre Cataluña no dejan de ser una muestra de la debilidad estructural del mercado de trabajo en España. En España el gasto social apenas representa un 21% del PIB frente al 30% de media del resto de países de la Unión Europea, y según datos oficiales de la OCDE, España es el único país de la zona donde la clase trabajadora ha perdido poder adquisitivo, un 4% entre 1995 y 2005, mientras los beneficios empresariales aumentaban en un 73% entre 1999 y 2006. Inadmisiblemente, la política económica del gobierno central del PSOE ha seguido los mismos preceptos de la época del Partido Popular. Es decir, una alta tasa de temporalidad (entorno al 32%), moderación salarial y una política fiscal que ha favorecido a las rentas más elevadas en detrimento de las ayudas a la protección social. Por otro lado, el gobierno del PSOE no ha sabido ni ha querido remediar el desajuste sociolaboral, y las continuas reformas acordadas con las organizaciones sindicales no han supuesto mejoría alguna sino más bien todo lo contrario.

En vista de la situación que aqueja al mercado laboral en España, y en consonancia con el PCE, desde el PSUC Viu proponemos las siguientes propuestas de cara a la negociación colectiva y a la reforma de la legislación laboral:

1]. Readmisión forzosa en caso de despido improcedente e indemnización de 60 días por año trabajado en el mismo supuesto.

2]. Recuperación en la causalidad de la contratación (*a trabajo fijo contrato fijo y a trabajo temporal contrato temporal sin discriminaciones de ninguna clase*) y reducción de las modalidades contractuales de trabajo temporal.

3]. *Nuestra firme oposición a las subcontratas entendidas como vía de abaratamiento de costes y de extensión de la precariedad; en todo caso únicamente en situaciones puntuales y por reducidos espacios de tiempo, exigiendo la equiparación de todos los derechos laborales de los trabajadores en situación de subcontratación con los trabajadores de la empresa principal.*

4]. Inclusión de cláusulas de revisión salarial retroactivas y sin limitaciones.

5]. Reducción del periodo de cotización exigible para generar una pensión contributiva, situándolo como mínimo en los 13 años reales que regulaba la legislación anterior a la última reforma de la Seguridad Social.

6]. *Democratización de las relaciones laborales. Defensa de las 35 horas semanales de jornada laboral, establecidas por ley, en cómputo semanal, sin reducción salarial ni aumentos de ritmos.*

7°. *Salario Mínimo Interprofesional (SMI) de 1200 € mensuales, cantidad correspondiente al salario mínimo de los 15 países más desarrollados de la UE.*

8°. *Eliminación de las dobles escalas salariales: a igual trabajo igual salario.*

9°. *Hemos de poner de relieve que la legislación penal española contiene un conjunto de medidas que, bajo el argumento de la lucha antiterrorista, son utilizadas para impedir el ejercicio de la libertad sindical, de los derechos de huelga y manifestación. Proponemos la eliminación del artículo 315.3 del Código Penal, que siendo una reminiscencia del antiguo código penal franquista, ha permitido el procesamiento de decenas de miembros de piquetes de huelga.*

2. LOS MOVIMIENTOS SOCIALES Y LA RECUPERACIÓN DEL ANTICAPITALISMO

El movimiento obrero y las primeras organizaciones obreras aparecieron a principios del siglo XIX como respuesta al proceso de pauperización masiva provocado por la revolución industrial. Las formulaciones del marxismo y el anarquismo le dieron los fundamentos ideológicos de los que surgieron, primero, los sindicatos, y más adelante los partidos de izquierda. *Posteriormente, a la lucha obrera se le han ido sumando otros frentes, otras reivindicaciones, que a veces desde diferentes ejes, pero en conexión íntima con la contradicción capital/trabajo, han analizado y luchado contra los modos de vida que impone el capitalismo. La batalla contra el patriarcado y la desigualdad de género fue la primera, el movimiento pacifista y un poco más tarde el ecologista llegaron después. El movimiento vecinal, estudiantil, contra la homosexofobia, por una vivienda digna, el movimiento de los migrantes, etc., giran principalmente en torno a las condiciones de vida existentes en el actual sistema.*

La irrupción de los **Nuevos Movimientos Sociales** en la última etapa —tal y como hemos venido analizando en el PSUC Viu— se desenvuelve en torno a tres principios fundamentales:

- La imposibilidad de que el *capitalismo* dé solución a los problemas que él mismo genera.
- La necesidad de superar el alejamiento progresivo entre la clase trabajadora y sus organizaciones tradicionales (partidos de izquierda y sindicatos).
- La complementariedad entre Movimientos Sociales Clásicos y los llamados Nuevos Movimientos Sociales.

Todas las actividades humanas, sin excepción, han sido sometidas a las leyes del mercado: salud, educación, cultura, medio ambiente, inmigración, etc. Por lo tanto, los nuevos movimientos *deberían extenderse* al conjunto de los diferentes grupos sociales en forma transversal y constituidos por múltiples actores, en contra del modelo de acumulación de capital, de mercantilización de la vida y de un modelo de crecimiento insostenible. **Las nuevas contradicciones surgidas en esta fase del capitalismo han hecho que la respuesta social se diversifique dando lugar a nuevas formas de lucha y organización en diferentes niveles, desde lo mundial a lo local.**

Desde todos los puntos del mundo surgen propuestas de cambio. En países de América Latina, como Venezuela, Bolivia, Ecuador, Argentina, Perú, etc., los movimientos *populares* han llegado a tener expresión política y en muchos de estos países han confluído en un proyecto de construcción del socialismo. El mundo árabe, nuevo actor desde hace treinta años en las relaciones internacionales, pone en jaque al imperialismo en Irak, en Afganistán, en Palestina con una situación al límite, en todo Medio Oriente. Vivimos un momento de grandes turbulencias pero también de grandes esperanzas.

Los Nuevos Movimientos Sociales son el resultado de la mundialización de las contradicciones del capitalismo y responden, por lo tanto, a una necesidad mundial: este sistema no sirve. Debe ser la humanidad entera que necesita conocerse para coordinarse en la información y en la acción, y para los comunistas esto no es ninguna novedad.

Desde un universo global de valores comunes habría que distinguir entre:

Movimientos Sociales Clásicos, como los sindicatos, fundamentalmente, centrados en la contradicción capital-trabajo y sobre la reivindicación de crecimiento económico y

salarial. En algunos casos, como en las deslocalizaciones industriales o cierres de empresas, coinciden con los movimientos antiglobalización.

Nuevos Movimientos Sociales: ecología, anti-guerra, inmigración, vivienda, democracia radical, feminismo, solidaridad, okupas, basados sobre el supuesto que el actual modelo económico e institucional NO PUEDE responder a sus demandas, *si bien los Nuevos Movimientos Sociales por sí solos y dada su peculiar estructura no plantean la toma del poder.*

Creemos que Catalunya, en este momento, es un espacio privilegiado de presencia de los Nuevos Movimientos Sociales, a pesar de la necesidad de un progreso político y una estabilidad en estas organizaciones, así como de una mayor coordinación y confluencia con los movimientos clásicos *y entre ellos mismos*. En este punto, el PSUC Viu debe tener un papel clave.

Propuestas de trabajo del PSUC Viu en los Movimientos Sociales

El PSUC ha estado presente en los Nuevos Movimientos Sociales, aunque de forma limitada y en muchas ocasiones a título individual. Sin embargo, nuestra presencia siempre, o en la mayoría de los casos, ha sido y es bien aceptada como una actitud de acompañar e impulsar la actividad, sin buscar protagonismo.

Creemos que es necesario trabajar en las siguientes direcciones:

- 1.- Hay que estar presente como partido en los movimientos sociales respetando su autonomía y planteando nuestras posiciones. Nuestra tarea debe ser trabajar en ellos con lealtad, lejos de cualquier tipo de instrumentalización, *pero aspirando a tener influencia ideológica en ellos a través del debate y el trabajo honesto*. Solo en base a ese trabajo podremos ganarnos el derecho a defender nuestras propuestas en su seno.
- 2.- Es necesario conocer y coordinar la implicación de la militancia del Partido en los movimientos. De esa forma conseguiremos que el trabajo de los camaradas venga apoyado por el conjunto del partido y reforzarlo cuando sea necesario.
- 3.- La presencia del PSUC Viu en los Movimientos Sociales necesita una política unitaria de la organización. De igual forma que en otros frentes estratégicos, ya sea en el sindicato o en EUiA, es necesario el debate y la concreción de un programa de partido a defender en todos estos espacios y de forma complementaria. *Es deber del PSUC Viu coordinar el trabajo de la secretaria del Mundo del Trabajo y de la secretaria de Movimientos Sociales a fin de dar solución a esta nueva realidad social.*

En el interior del Partido conviven actualmente dos almas: la más vinculada a los Movimientos Sociales Clásicos y la más vinculada a los Nuevos Movimientos Sociales. Es imprescindible que las dos visiones se complementen. Si consideramos que la contradicción de clase es la contradicción central de la que se deriva el resto, debemos asumir que toda propuesta de la izquierda debe bascular forzosamente sobre el movimiento obrero. No obstante, en la actualidad no es posible hablar de movimiento obrero sin tener presente a los Nuevos Movimientos Sociales, cuyo principal logro, probablemente, ha sido el de recuperar la bandera del anticapitalismo y la combatividad olvidada en otros frentes.

Los principales movimientos sociales donde los miembros de la Secretaría *y el resto de militantes del partido* hacen un trabajo continuado y la política que en ellos defendemos son:

- **Inmigración: Asamblea por la Regularización sin Condiciones.** El PSUC Viu está presente en este espacio de coordinación de luchas de las personas inmigradas, que

apuesta por la organización y movilización de este colectivo para reivindicar sus derechos políticos y sociales. Como comunistas e internacionalistas, creemos en la libertad de circulación de las personas, independientemente de su país de origen, y reclamamos la igualdad frente a la Ley de todas las personas que viven y trabajan en Catalunya y el Estado español. Por ello, rechazamos la vigente Ley de Extranjería, que establece un auténtico apartheid jurídico que imposibilita una vida digna para las personas inmigradas que vienen a nuestro país en busca de trabajo.

- **Solidaridad Internacional: Asamblea Bolivariana de Catalunya.** El PSUC Viu es cofundador de esta Asamblea, desde donde trabaja para reivindicar las conquistas y avances del *proceso revolucionario de Venezuela* y su repercusión e influencia en América Latina y el resto del mundo. Es una experiencia que ha marcado la situación internacional en los últimos años y que ha señalado a los Movimientos Sociales, a los sindicatos y a la izquierda cuáles son las posibles respuestas y las formas para enfrentar las políticas neoliberales y resolver los problemas fundamentales de la sociedad que el sistema ha sido incapaz y no ha tenido el interés de solucionar.

- *Defensem Cuba: Desde el último congreso, ha habido una participación intermitente del partido en esta coordinadora. Es necesario reforzar la participación en este marco, con más de 10 años de funcionamiento y en el que están adheridas una gran cantidad de organizaciones y se trabaja con un grado muy alto de unidad. También es muy necesario reforzar las distintas casas de amistad con Cuba y nuestra participación en ellas, así como intentar crearlas en aquellas poblaciones donde todavía no las hay.*

- *Sería adecuado que el Partido trabajara en otros frentes de solidaridad como Palestina, Sáhara, Chipre, etc.*

- **Movimiento anti-militarista i anti-imperialista: Plataforma “Aturem la Guerra”.** Desde esta Plataforma, que es un ejemplo de espacio plural y de consenso, se ha llevado una actividad consecuente de apoyo al pueblo iraquí, canalizando el rechazo generalizado de toda la sociedad a la invasión imperialista de Irak. El PSUC Viu ha apostado por la consolidación de su actividad más allá de las grandes movilizaciones y da apoyo a sus actos, debates, conferencias y campañas contra el genocidio permanente del pueblo palestino y la guerra de Afganistán, que se encuentra, junto con Irak, en una situación sin salida para Estados Unidos, la OTAN y los *gobiernos occidentales* que dan su apoyo.

- **Asamblea de Empresas en Conflicto: Xarxa contra Tancaments.** Diferentes compañeros y compañeras de la Secretaría han participado en este espacio desde su creación. La Xarxa responde a la necesidad de dar expresión y coordinar las luchas que, desde el movimiento obrero, se vienen realizando en diferentes sectores y no encuentran respuesta por parte de los sindicatos mayoritarios. Las deslocalizaciones, cierres de empresas, despidos, etc., han sido una constante en la última etapa y han contado con la aceptación o sometimiento, según los casos, *del Gobierno de turno*, que poco ha hecho en defensa de los trabajadores. También se convierte a veces en un interesante espacio de confluencia entre los trabajadores en lucha y sectores de los movimientos sociales, sobre todo jóvenes.

- **Campañas del Movimiento Antiglobalización:** Por último, destacar la necesidad de que el PSUC Viu participe en las diferentes campañas y plataformas que surjan del conocido como Movimiento Antiglobalización o Altermundista —como la Campaña contra el Banco Mundial, la Campaña contra la Constitución Europea, etc.—, así como los diferentes intentos de coordinación de los mismos, como fue en su momento la

Xarxa de Mobilització Global (XMG) o la assemblea de Movimientos Sociales, que probablemente resurgirá tras el rotundo éxito del Fòrum Social Català.

- **Movimiento Vecinal: AAVV.** *En nuestros propios municipios los y las camaradas debemos hacer un esfuerzo por organizarnos, en donde sea posible, en las Asociaciones de Vecinos. Un movimiento hasta ahora abandonado y que debemos recuperar en el seno de la lucha por los derechos básicos de las personas a pie de calle.*

- **Movimiento por la Memoria Histórica.** *Después de cuarenta años de Dictadura y del pacto por la reconciliación nacional que impidió pasar cuentas, ha surgido en estos últimos años un movimiento para la recuperación de esa memoria que intentaron dilapidar con olvidos y pactos silenciados. Algunos camaradas del PSUC ya trabajan en diferentes frentes de este movimiento, como es la Associació Catalana per la Recuperació de la Memòria Històrica. Debemos seguir trabajando en este campo, pues no hay que olvidar a miles de nuestros camaradas que sufrieron la tortura, la persecución e incluso la muerte y seguir reivindicando, como mínimo, su memoria.*

- *Apoyo directo a Unidad Cívica por la República y a las plataformas que desde la pluralidad apuestan por la reconstrucción del modelo de estado federal, republicano, democrático, participativo y solidario.*

3. POLÍTICA INSTITUCIONAL

El PSUC Viu, tal com diuen els nostres Estatuts, és un partit de lluita i de govern. Una característica que ha de fonamentar l'actuació institucional del Partit i que el diferenciarà clarament de la resta de forces polítiques és el caràcter transformador de l'acció pública. Avui, les institucions s'han convertit en mers gestors de la "cosa pública", i tant des de la dreta del PP com des de l'autodenominada esquerra del PSOE, cada cop s'esbiaixa la funció de les administracions cap a una pretesa eficiència en la gestió dels recursos, que en realitat no amaga altra cosa que la privatització a marxes forçades de gran part del sector públic, i una manca absoluta d'intervenció en l'economia de lliure mercat.

Cal qüestionar si els problemes que pateixen les institucions són realment estructurals, i en aquest sentit vinculats als models de gestió, o conjunturals, associats a la manca de voluntat en que allò públic realment funcioni. Des del PSUC Viu reivindicuem i hem d'exercir una política en les institucions amb criteris clarament *de classe*, amb una perspectiva de transformació, sense renunciar en absolut, però, a "fer les coses ben fetes", ja que això també és revolucionari i ajuda al primer objectiu. Així mateix, cal tenir molt present que treballar amb una perspectiva de transformació social no vol dir en cap cas renunciar a la lluita per millorar les condicions de vida de la classe treballadora en el cicle curt. Una prioritització de la redistribució, de la igualtat, ha de ser l'eix fonamental de l'actuació institucional, acompanyada de l'honestedat, la transparència, l'eficiència i l'eficàcia, que juntes donaran segell de "bon govern" a les nostres actuacions.

Propostes de treball

La tasca a desenvolupar pel PSUC Viu ha de consistir en que el partit tingui opinió i faci un seguiment constant de la política que es realitza a Catalunya i Espanya. Així mateix, hem de traslladar la nostra opinió a través d'EUiA o de les diferents fòrmules amb què ens presentem a les eleccions.

Concretament, el PSUC Viu tindrà al seu Comitè Central responsables sobre els següents temes: Economia i Política Industrial. Ensenyament. Salut. Política Social. Medi Ambient i Territori. Habitatge. Autogovern. Democràcia i Participació. Cultura i TIC. Justícia i Interior. Això s'ha de sumar a altres figures organitzatives que ja existeixen al Partit i treballen sobre altres àrees que complementen les anteriors: moviment obrer, dona, *internacional*, *moviments socials*, i *la organització juvenil del partit: Joves Comunistes*.

Aquests responsables tindran les següents funcions en relació al tema del que són responsables:

- Fer el seguiment de la política aplicada pel govern de Catalunya, dotant el PSUC Viu d'opinió política sobre cada tema que figura a l'agenda política.
- Fer el seguiment de la política estatal.
- Fer el seguiment, donat el cas, de l'acció de la coalició.
- *Fer arribar el seguiment del funcionament de les àrees d'EUiA a tota la militància perquè es discuteixi a les agrupacions.*
- Conèixer el treball que fan els nostres responsables territorials i regidors.
- Fer el seguiment dels moviments socials i de les opinions que emeten.

A més, cada responsable tindrà com a objectiu la formació d'un equip de treball sobre la matèria. Totes les agrupacions del PSUC Viu podran escollir persones que treballin en aquests equips.

Per tal de sistematitzar aquesta feina, existirà una persona responsable de Política Institucional, que coordinarà tot aquest equip de treball i estarà en contacte permanent amb la Secretaria de Relacions amb EUiA. A més, serà responsable dels aspectes institucionals que no tenen a veure amb les institucions estrictament de govern.

Línies polítiques prioritàries de la nostra actuació

Recollim a continuació en forma de guió quines són les nostres prioritats en els àmbits esmentats a l'apartat anterior. No parlem aquí dels temes que ja es desenvolupen a altres documents: treball, immigració, dona, Europa, pau i solidaritat, joves.

1. Economia i política industrial

- Aposta pel teixit productiu i l'economia local.
- *Canvi de model econòmic, actualment sustentat sobre la construcció i la precarietat. El model funciona a partir del baix cost salarial, la temporalitat i la sinistralitat.*
- Increment de la progressivitat i la pressió fiscals a les rendes més elevades, capgirant la tendència regressiva de l'anterior legislatura, amb la finalitat de corregir el dèficit social de Catalunya.
- *Aturar tota política de privatitzacions. Defensa dels serveis públics en la perspectiva que l'Estat recuperi el control sobre els sectors estratègics de la economia.*
- *Aposta per les energies renovables i reducció dels gasos d'efecte invernacle que ens permeti arribar més enllà del compromís de Kyoto.*

2. Educació

- *Derogació de les bases de la LEC.*
- *Treballar per la superació de la doble xarxa a Catalunya. Aconseguir en el termini de dues legislatures la creació d'una xarxa única pública, laica i de qualitat per a tothom, amb la consegüent supressió del sistema de concerts. Mentre això no passi, es faran respectar els compromisos de les escoles privades, així com s'especificaran les condicions que han de complir segons el concert educatiu: coeducació, integració en una zona educativa amb la resta de centres finançats amb fons públics, participació en igualtat de condicions a les comissions de matriculació.*
- *Apostar per una educació clarament laica i pública, sense cap tipus de manifestació religiosa.*
- *Obligació d'un pla coeducatiu per intervenir educativament en favor de la igualtat en cada Projecte de Centre, així com d'un Pla d'Acollida als novinguts.*
- *Garantir la gratuïtat dels llibres de text i de les activitats extraescolars i complementàries.*
- Pla extraordinari de construccions per a fer front al creixement de la població.
- Generalització dels centres integrats i integrals de formació professional a totes les comarques.
- Desenvolupament d'una xarxa de 0-3 pública i gratuïta per a tota la població que vulgui accedir-hi.
- *Incorporar els estudis reglats de música i dansa en la xarxa gratuïta d'educació.*

- *Universitat: Per una Universitat Pública al Servei de la societat i no de les empreses. Obrir un debat: derogació de la LOU i replentament del procés de Bolonya.*
- *Derogació de LOU i LUC i l'elaboració de dues noves lleis que blindin el caràcter públic de les universitats i que comptin amb ple finançament pel seu desenvolupament.*

3. Salut

- El model de gestió de la sanitat *del Govern d'Entesa* no és gaire diferent del de CIU. A la pràctica: externalització de serveis i consideració dels operadors privats com a “proveïdors” de serveis sanitaris.
- Recapitalització del sistema públic de salut *que permeti un augment efectiu tant en infraestructures sanitàries com en recursos humans. Cobertura pública dels serveis relacionats amb psiquiatria, psicologia, pròtesis i odontologia, i tendir ponts a la denominada medicina alternativa.*
- Pla de xoc contra les llistes d'espera dins del sector públic sanitari, sense que serveixi cap derivació de l'atenció cap a la sanitat privada.
- *Desenvolupament del pla de dependència i control sobre la seva fase pressupostària.*
- *Augment dels recursos destinats a l'atenció sanitària específica de les dones, com ara planificació familiar i ginecologia.*

4. Política social

- Reducció substancial de la pobresa en aquesta legislatura mitjançant l'aplicació d'una renda bàsica de ciutadania que permeti la superació en tots els casos del llindar de pobresa. Compensar l'increment de les pensions mínimes fins el SMI i establir una pensió bàsica universal per a les persones de més de 65 anys.
- Correcció del dèficit social de Catalunya respecte a l'actual mitjana dels països de la UE. Augment progressiu, d'un punt percentual anual sobre el PIB, de la despesa pública en educació, salut, habitatge social, pensions i ajuts a les famílies, serveis domèstics i socials, residències d'ancians i altres serveis.
- Defensa del caire públic dels serveis socials. Aturada de qualsevol procés de privatització de les empreses o dels serveis públics, ja sigui en la seva titularitat, gestió o finançament.

5. Medi ambient i territori

- Compliment estricte dels acords de Kyoto. Abandonament dels projectes de construcció de plantes de cycle combinat a Sant Adrià del Besos i el Port de Barcelona. Elaboració d'un pla de tancament definitiu de les centrals nuclears, que permeti l'abandonament a Catalunya d'aquesta forma de generació d'energia.
- Denúncia de la posició del govern en matèria d'energia, de la inexistència d'escenaris de transició cap a un model 100% d'energies renovables, com ho demostra l'impuls de dues centrals de cycle combinat a l'àrea metropolitana.
- Denúncia de *la promoció de la cultura de les grans infraestructures* que continuen trinxant el territori, de l'excessiva influència de PTOP i de la posició tèbia en relació amb el transport públic.

- *Exigir l'adequació de totes les infraestructures del transport públic en totes les seves vessants (trens de rodalies, de curt i llarg recorregut, metro, etc).*
- *Promoure la “Nova cultura de l'aigua” entre tots els ciutadans a la vegada que s'ha d'exigir a les administracions que realitzin les inversions i les obres necessàries per modernitzar i reparar el conjunt de sèquies, canalitzacions i conduccions amb l'objectiu de evitar la pèrdua per evaporació o filtracions del 20% d'aigua, exigir que s'efectuïn els plans per la reestructuració de la producció agrícola i ramadera, que absorbeix el 73% dels recursos hídrics, de manera sostenible amb les inversions necessàries per a una millor eficiència de l'ús de l'aigua (sistemes com el gota a gota, etc.) I que es deixi d'apostar per un desenvolupament urbanístic en concentració i extensió malversadora d'aigua (piscines, jardins privats). Exigir la posada en marxa d'una política efectiva per reciclar i depurar la major part de les aigües utilitzades per la indústria, etc.*

6. Habitatge

- *Llei d'habitatge: malgrat el retall que ha sofert el projecte de llei, aquesta presenta avenços. Caldrà que es faci un seguiment crític de la seva aplicació.*
- *Potenciar l'habitatge de lloguer a preus assequibles per a totes les capes socials (fins a 6,5 vegades el SMI) i que ningú pagui més del 30% dels ingressos.*
- *Reforma dels decrets Boyer i Llei d'Arrendaments urbans per tal de recuperar els lloguers indefinits.*
- *Creació progressiva d'amplis Parcs Públics d'habitatge sotmesos a un lloguer social assequible.*
- *Potenciar mecanismes innovadors d'habitatges socials com a element que permeti la millora i adequament de les zones degradades i la convivència intergeneracional.*
- *Desenvolupament d'una llei que garanteixi el compliment de l'article 47 de la Constitució.*

7. Autogovern

- *Desplegament de l'Estatut d'Autonomia, mitjançant el ràpid traspàs de les competències reconegudes, la corresponsabilitat amb els ajuntaments i el desenvolupament complet del capítol de drets.*
- *Aposta per un autèntic Estat republicà, federal i solidari on cada territori federat pugui decidir el grau d'autonomia que té.*

8. Democràcia i participació

- *Reforma de la llei electoral: “cap a una veritable democràcia radical, on cada ciutadà representi un vot.*
- *Participació de la ciutadania i de les seves organitzacions en els processos d'adjudicació d'obres i serveis, així com en el control de l'acompliment dels plecs de condicions.*
- *Llei de finançament públic dels partits polítics, amb prohibició expressa de que el finançament privat de les campanyes electorals sigui superior al 20%. Prohibició de rebre finançaments directes o indirectes d'empreses o de la banca.*

9. Cultura i tecnologies de la informació i la comunicació (TIC)

- *Llei per al desenvolupament d'iniciatives ciutadanes culturals, amb cessió d'espais i mitjans.*

- Garantia d'accés a les noves tecnologies de la informació per a tota la ciutadania en igualtat de condicions. Convertir la Generalitat de consumidor passiu de les TIC a motor del desplegament d'aquestes.

10. Justícia i interior

- Constatar l'errada monumental d'assumir Interior per part d'ICV-EUiA. A la pràctica, la política de la coalició ha perdut la poca visibilitat que podia tenir al govern. Incapacitat de dur a terme una política pròpia en aquest tema. Fer la feina bruta al govern d'Entesa, assumir costos sense poder aplicar cap mena de política.
- Política penitenciària amb èmfasi en la vessant social de la seva aplicació, entesa la composició de la població reclosa com a majoritàriament carencial i pertanyent a l'extracte desfavorit. Centres penitenciaris petits i autosuficients. Reorientació de les polítiques de tractament de toxicomanies.
- *Cap a una justícia social. Eliminació de la política penitenciària circumscrita als delictes menors i tractament de la reinserció social efectiva amb programes de psicoteràpia amb implicació de tota la comunitat.*
- *Fer una justícia que defensi els més desfavorits en contra dels poderosos i que eviti els greuges comparatius.*
- *Contemplació dels delictes fiscals de gran magnitud com a delictes molt greus, amb impossibilitat de fiança.*
- *Derogació de la "lleï de partits" i de les lleis antiterroristes. Supressió de l'Audiència Nacional.*

4. ESQUERRA UNIDA I ALTERNATIVA (EUiA)

Diagnòstic actual

Un dels elements que articulen EUiA i li donen sentit d'existència és la unitat dels seus i les seves militants entorn a un programa de transformació. Aquest és l'element més positiu de l'actual EUiA, ja que el compartim gairebé al 100%. Però això no és suficient, ja que el programa s'ha de desplegar dia a dia, i a més hi ha altres principis que han de caracteritzar EUiA i que ara mateix pateixen greus dèficits. Aquests dèficits els podem agrupar a tres grans nivells, que moltes vegades s'interrelacionen: el polític, el democràtic i l'organitzatiu.

1. A nivell polític:

- Manca de debat polític de fons en els òrgans de direcció, ja que no es dedica el temps suficient a debatre la situació política de Catalunya, les lleis que s'aproven al Parlament i les activitats dels moviments socials.
- Indefinició les prioritats programàtiques del dia a dia, fent un seguiment adequat de com avança el conjunt de les propostes d'EUiA.
- Existència d'una important escletxa entre l'activitat institucional i social, sense una visió de conjunt de les reivindicacions que fan els diferents moviments socials.
- Allunyament preocupant de determinats moviments socials, fent polítiques que moltes vegades no són coherents amb les seves demandes, i no participant de manera adequada en alguns d'aquests moviments.

2. A nivell democràtic:

- Falta de respecte al principi de proporcionalitat, com va passar a l'elecció de la delegació al Congrés d'IU o a la relació de responsabilitats institucionals.
- Abandó del principi del consens en la presa de decisions, fet que té el seu precedent més destacat en el tipus d'acord de coalició que es va signar amb ICV.
- Falta d'equilibri entre la sobirania local i la política general, establint un tracte diferent en funció de l'assemblea local concreta.
- Introducció inadmissible de sancions, com ha succeït en el cas del conflicte de Mataró, així com en els casos d'Arbúcies i de Salt.
- Manca de transparència interna a l'hora de presentar els pressupostos i de clarificar el llistat de càrrecs i alliberats.

3. A nivell organitzatiu:

- Falta de claretat en el model organitzatiu, que no està sistematitzat per escrit. Hi ha funcions de que de vegades es confonen i el funcionament del dia a dia en ocasions és força caòtic.
- Escàs funcionament ordinari de moltes àrees d'elaboració, que moltes vegades no es doten de posició davant temes institucionals o propostes dels moviments socials.
- Manca una direcció suficientment col·legiada, amb una concentració de moltes responsabilitats en les mateixes persones.

- Manca una política de comunicació més participativa, ja que les opinions polítiques solen difondre's per un conjunt molt limitat de persones.

Totes aquestes mancances han generat un important malestar en el PSUC Viu, i han provocat un distanciament de moltes persones respecte d'EUiA. Per tant, és totalment necessari un canvi en l'actual rumb de l'organització.

Estratègia del PSUC en EuiA

Volem EUiA com a moviment polític i social, volem assolir el seu esperit fundacional, volem superar totes les deficiències actuals i contribuir a millorar substancialment el seu funcionament. Volem fer tot això amb la filosofia de buscar consensos col·lectius, tot confrontant constructivament les nostres idees i propostes quan sigui necessari, i tot defensant amb decisió els valors democràtics que creiem han de caracteritzar a EUiA. Per assolir tot això, és imprescindible una participació molt més activa a EUiA, portant les nostres propostes polítiques a tots els nivells. Parlem per tant de desenvolupar una ofensiva política dins EUiA als tres nivells anteriorment esmentats: l'estrictament polític, el democràtic i l'organitzatiu.

1. A nivell polític:

- Aprofundiment del debat polític en els òrgans de direcció, amb balanços com a mínim anuals sobre els temes següents: política realitzada pel govern de l'Entesa, rendiments de comptes sobre la nostra activitat institucional, participació als moviments socials.
- Seguiment quotidià de les lleis més importants que s'elaboren al Parlament i de les principals activitats realitzades pels moviments socials.
- Seguiment de com evoluciona el nostre programa, en quant al seu grau de compliment i en quant a la coherència entre les votacions realitzades i allò indicat al programa.
- Contacte permanent de les diferents àrees d'EUiA amb els moviments socials del seu àmbit, posant en relació les seves propostes amb la nostra activitat institucional.

2. A nivell democràtic:

- Respecte del principi de proporcionalitat a tots els nivells.
- Recuperació del principi del consens en la presa de les decisions estratègiques.
- Equilibri entre la sobirania local i la política general, respectant en darrera instància la sobirania de les assemblees locals en els temes de la seva competència.
- Eliminació dels estatuts de tot el capítol de sancions.
- Presentació al final de l'any de la liquidació pressupostària i proposta de l'any següent.
- Actualització permanent, i a disposició de qualsevol militant, de la llista amb la composició dels òrgans de direcció i la llista de tots els càrrecs públics i alliberats.

3. A nivell organitzatiu:

- Aprovació per escrit un model d'organització eficient, amb una delimitació clara de totes les funcions i una direcció més col·legiada.

- Existència d'un coordinador d'àrees. Les àrees han de fer un rendiment de comptes anuals, facilitar l'elaboració programàtica, tenir posició davant les lleis més importants i assessorar als nostres càrrecs institucionals.
- Obertura en la política comunicativa d'EUiA, amb més opinions polítiques difoses pels responsables de diferents àrees o territoris.

El PSUC Viu crearà un equip de treball a EUiA per al desenvolupament detallat d'aquestes propostes i pel seu seguiment quotidià. Aquest equip comptarà amb la presència com a mínim dels nostres càrrecs institucionals, regidors i regidores, i membres de la Comissió Nacional d'EUiA. A més, comptarem amb l'assessorament permanent dels responsables de les diferents àrees i secretaries. Podran formar part d'aquest equip de treball els membres independents de la llista 'per un canvi d'estratègia a EUiA'. La coalició entre ICV-EUiA forma part de la política estratègica d'aliances d'EUiA. Apostem per aquesta coalició per la seva unitat programàtica, *en la mesura que faci avançar propostes alternatives, les pròpies que defensa el PSUC i que aporta a la coalició* però defensem un model diferent de la mateixa, amb aquestes propostes:

- La coalició ha de vetllar pel desenvolupament del pacte de l'Entesa, i per tant fer jornades periòdiques, com a mínim anuals, per a discutir la seva política, amb un rendiment de comptes del que es fa en la gestió de govern.
- La coalició també ha de realitzar jornades anuals sobre la política a nivell estatal, amb una anàlisi de la política espanyola i un rendiment de comptes del que fan els nostres diputats i senadors.
- Els càrrecs institucionals de la coalició han de realitzar visites periòdiques al territori, trobant-se amb els regidors i regidores i assemblees de base. Cal definir un pla de treball anual en el si de la coalició sobre aquest tema.
- El Consell de Govern de la coalició ha de reunir-se amb caire periòdic i ha de participar activament de la presa de decisions polítiques i estratègiques. No pot ser que els debats més importants siguin duts a terme per només un parell de persones de cada organització.
- EUiA ha de tenir un pes institucional en coherència amb la seva rellevància política, com a mínim d'un terç a tots els nivells.
- Els acords presos han de quedar sempre per escrit i han de ser complits per ambdós parts. No es pot repetir sota cap concepte un incompliment com el que estem vivint en aquests moments en quant als càrrecs de gestió del govern català. La confiança només pot basar-se en el compliment d'allò que s'ha acordat.

5. POLÍTICA MUNICIPAL

En el context del desplegament del canvi social per la via institucional, la política municipal és un eix estratègic per al PSUC Viu. Des de fa molts anys, molts partits parlen de la necessitat de dotar els municipis de més i millors competències, però cap dels governs centrals ha actuat en aquest sentit i, malauradament, l'Estatut català, auspiciat pel tripartit i, per tant, des d'una teòrica vessant d'esquerres, ha resultat fortament centralista en les competències de la Generalitat, i s'ha apropiat fins i tot d'algunes que havien estat traspassades de l'Estat als municipis, com una part de la política mediambiental.

El PSUC Viu vol uns municipis amb competències importants en educació primària, en medi ambient, en urbanisme, en cultura, en serveis socials. I tot això coordinat adequadament en el marc de la cooperació intermunicipal, comarcal o metropolitana, però fent valer allò que als anys vuitanta ja es reivindicava: el 50-25-25 de percentatge en pressupostos i, per tant, en competències. Gairebé 30 anys més tard, no solament no s'hi ha arribat, sinó que més aviat s'ha anat retrocedint. La proximitat, la capacitat de cada municipi per a prendre decisions, l'eficiència inherent a la localització i el coneixement real del territori *han de ser garantia de l'aplicació de polítiques socials que facin de contrapès a les polítiques neoliberals aplicades pel govern central.*

El punt de partida

Hi ha hagut una important manca de coordinació i direcció política en l'activitat dels regidors/es. Aquesta ha sigut producte de la situació dins d'EUiA: acceptable moment organitzatiu, però deficient direcció política. No hi ha hagut concepció de treball horitzontal i col·lectiu. Els regidors es veien com una pota més d'un sistema d'organització per a traslladar resolucions que es prenen des de dalt. Els regidors haurien d'haver sigut el puntal en el territori per a desenvolupar una tasca institucional, però sobretot per a organitzar-nos en el territori. La institució, per nosaltres, ha de ser només un altre espai per a impulsar el canvi i la transformació social.

Prioritats de treball

- Consolidació d'una Secretaria de Política Municipal, que fomenti el treball col·lectiu de tots els regidors. Creació d'un equip de treball.
- Els nostres regidors són també tots els d'ICV-EUIA, encara que el partit no tingui cap regidor a un territori. *Cal avaluar-ne l'activitat i les seves decisions per tal de realitzar una crítica acurada que ens permeti influir políticament en les seves accions.* Hem de fer que ens representin realment.

Línies polítiques de treball

Les línies polítiques de treball han de ser les mateixes que a nivell de Catalunya, detallades en l'apartat de política institucional. Però, donades les particularitats del món local, cal afegir-hi:

-PARTICIPACIÓ. Democràcia radical en aquest sentit. Més participació directa. Hem de treballar per a enfortir el múscul de la societat organitzada. Això és una tasca que també s'ha de fer des de les institucions. Obrir espais per a la societat civil en el seguiment i en la gestió política. És fonamental, si creiem en els moviments socials, que nosaltres els obrim espais en la gestió allà on som: associacions de veïns, moviment ecologista, algunes ONG, projectes de cooperació, associacions juvenils, culturals.

- HABITATGE I URBANISME. Cal aplicar polítiques d'habitatge públic de forma immediata i molt enèrgica. Creació de societats municipals que gestionin el sòl públic i que promoguin habitatge públic i concertat amb cooperatives.

- Cal avançar cap a un desenvolupament sostenible i integral. No créixer més enllà de les necessitats de la població. Ens hem d'oposar frontalment al creixement urbanístic com a font d'ingressos.

- *Expropiació de terreny privat, foment del lloguer públic i assequible (preus inferiors al 30% del sou) i participació ciutadana directa en els projectes urbanístics.*

- IMMIGRACIÓ I CONVIVÈNCIA. El gran repte del futur, i un dels temes on hi ha més feina per fer. S'ha de defensar un model de convivència, oposant-nos a determinades visions de la integració. Cal tenir present la perspectiva de classe en la immigració: són treballadors que han emigrat per manca de treball. La immigració ha posat al descobert la feblesa del nostre Estat del benestar. Hi ha més demanda, hem de crear més oferta. *Ens plantejem la necessitat de conèixer les realitats de les quals provenen els nous ciutadans/es, fent polítiques de cooperació amb els llocs d'origen i fer de la multiculturalitat una riquesa i de la interculturalitat una eina de convivència i respecte. D'altra banda, és necessari exigir que tots els immigrants gaudeixin del dret al sufragi a tots els nivells.*

- *Treballar pels pressupostos participatius.*

- *Municipalització dels serveis públics.*

- Creació d'espais a la societat on es pugui expressar la diversitat d'usos socials en funció de noves cultures.

- Nous usos de l'espai públic

- Nous usos dels equipaments municipals

- Noves manifestacions culturals

- Nous conflictes que s'han de governar des de la concertació i no des de l'autoritat

Creació d'un grup de política municipal

L'equip de la Secretaria de Política Municipal s'ampliarà a un grup de treball més gran, compost per tots els regidors/es i altres persones amb rellevància en l'activitat a nivell municipal, per tal de coordinar l'activitat a nivell municipal, posar en comú experiències, etc.

En política municipal tenim molt camp per treballar, hem d'aconseguir estrènyer la relació entre agrupació municipal i grup municipal. És el principal àmbit per a posar en pràctica la nostra política. Per tal de revitalitzar les agrupacions del partit és imprescindible que aquestes s'impliquin en la feina al seu municipi, i això també inclou la institució. Que la política que duem a terme dins la institució sorgeixi del treball en les agrupacions, de manera col·lectiva i democràtica, amb rigor, com a única manera d'integrar les dues potes, la de la lluita i la del govern, en una visió conjunta, que ens permeti avançar construint un discurs més fort a la institució i també més fort al carrer.

6. MUJER E IGUALDAD DE GÉNERO

Doce prioridades y objetivos de trabajo

1-El PSUC Viu debe **transversalizar la perspectiva de género** tanto internamente como externamente, recogiendo el feminismo como componente real. La perspectiva de género debe estar implícita en todas las actuaciones y políticas que desarrolle el Partido, pero especialmente, y para que este objetivo sea realmente significativo, ha de integrarse de forma transversal en la formación de la militancia. Las formas de comunicación no sexista deben ser una prioridad; se deberá promover en toda la organización que todos los documentos y publicaciones y la utilización del lenguaje oral sean no sexistas.

2-El PSUC Viu debe impulsar **estrategias de participación y promoción de las camaradas**. Para corregir los déficits actuales, el PSUC Viu debe asumir la paridad de forma natural, fomentando y facilitando la participación de la mujer dentro del Partido. Por ejemplo, consensuando horarios y métodos de reunión, atendiendo a los diferentes intereses de las personas que participen y estableciendo mecanismos de participación que atiendan al criterio de crear equipos de trabajo y mecanismos de colaboración dentro de una amplia flexibilidad, desterrando el concepto de competitividad, con más empatía en relación con la ocupación de cargos públicos y puestos de responsabilidad.

3-**Potenciar** las secretarías de la mujer, creándolas en todas las agrupaciones y asegurar la presencia de **responsables de la mujer** en todos los niveles de dirección de las organizaciones del Partido.

4-El PSUC Viu ha de rechazar todas aquellas listas que no recojan la paridad. **Trabajar por la democracia paritaria**, exigiendo, como criterio político, listas cremallera tanto interna como externamente.

La paridad es una propuesta política discutida porque ataca el núcleo básico de la democracia patriarcal al proponer una nueva distribución de poder entre varones y mujeres. El concepto de paridad, y de democracia paritaria, es la prolongación de la lucha por el voto del movimiento sufragista. La noción de democracia paritaria nace de la contradicción entre el aumento de mujeres en muchos de los ámbitos de la vida social y su ausencia de los espacios donde se votan las leyes y se toman decisiones que afectan al conjunto de la sociedad. La paridad como instrumento para garantizar la presencia equilibrada de los sexos es más democrática y permite una mayor capacidad de elección, si entendemos como democracia paritaria una representación equilibrada de hombres y mujeres.

5- El conjunto de la militancia del PSUC Viu debe **formarse en el feminismo**. Una apuesta para formarnos y debatir en profundidad sobre el feminismo, dirigida a hombres y mujeres sería:

- Debatir temas concretos y actuales, priorizando aquellos que puedan tener más interés para nuestr@s jóvenes.
- Continuar con los foros de debate mixto, aunque no excluyendo la necesidad de que haya foros específicos, de debate y formación de y para mujeres.
- Colaborar con la ACIM, ampliando actividades conjuntas y profundizando en una vertiente de formación de género y feminista.
- Potenciar cursos especializados en la participación política de la mujer a fin de favorecer la presencia activa de las mujeres en el Partido.

Los comunistas debemos defender la causa de la mujer, debemos luchar contra la desigualdad y contra todas las manifestaciones de opresión, discriminación e injusticia.

El PSUC Viu se identifica con los ideales, tradiciones y objetivos del movimiento feminista, haciéndolos suyos y situándolos en primer plano de su lucha.

6-Difundir nuestras ideas y nuestras propuestas mediante nuestra militancia y nuestras publicaciones (Web, Nou Treball, Mundo Obrero, etc.). Especialmente en el movimiento feminista, reforzando nuestro contacto con las organizaciones feministas existentes. Manteniendo nuestra presencia el 8 de marzo y a la vez profundizando nuestras relaciones para poder participar en la preparación de los actos, en el movimiento obrero, en los movimientos sociales, y participando activamente con nuestras aportaciones en el área de la mujer de EUiA, de IU, en la Secretaría de la Mujer del PCE y en la red de mujeres del PIE.

7-Cuestionar el modelo social capitalista y patriarcal dándole respuestas que signifiquen cambios reales en la vida cotidiana de las personas. Por ejemplo: No más precariedad ni en el trabajo ni en la vida. Desarrollo del Estado social y superación de la asistencia personal familiar.

La igualdad en la realidad social es una conquista que todavía tenemos que hacer. Ni siquiera el desarrollo económico y de los sistemas democráticos, el acceso de las mujeres a la educación y su mayor presencia en el mundo profesional han sido elementos suficientes para vencer las enormes trabas que hoy por hoy nos encontramos en el camino hacia la igualdad. Debemos hacer visibles nuestras propuestas alternativas, mediante los lemas de las campañas (8 de marzo, 1º de mayo), manifiestos, artículos y aportaciones a los programas electorales en los que participemos. Reforzar nuestra asistencia y presencia en las Asambleas de mujeres de los FOROS SOCIALES, de forma organizada.

8- Ganar definitivamente la batalla contra la regulación de la prostitución consiguiendo una **legislación abolicionista**, inspirada en el modelo sueco.

La prostitución es un tema complejo que hemos estado analizando y debatiendo desde la Secretaría de la Mujer en los últimos años. El Comité Central del PSUC Viu se ha manifestado claramente abolicionista. Nuestra posición ha de llegar al conjunto de las agrupaciones a través de la información y el debate, que ha de continuar a fondo. Tenemos que defender y extender esta posición a todas las organizaciones, asociaciones, y plataformas con las que colaboramos; como partido, además, tenemos que influir en todos los ámbitos de acción para la consolidación de nuestras propuestas abolicionistas: en los gobiernos locales y autonómicos y en los sindicatos.

Hay que exigir e impulsar una política social y de formación y reinserción laboral a favor de las prostitutas y contra la política de criminalización de la pobreza que el sistema lleva a cabo. La vía penal no es la más adecuada: necesitamos leyes dirigidas a la prevención y a la concienciación social.

9- Acabar con esa violación sistemática de los derechos humanos que es la violencia de género. Conseguir todos los recursos necesarios tanto en la prevención como en la atención y erradicación. Desarrollar políticas de Estado y utilizar los medios de comunicación. La violencia de género tiene sus ancestrales orígenes en las antagónicas relaciones de poder entre hombres y mujeres y ello produce una quiebra sistemática en los derechos humanos de las mujeres, que se materializa en distintas formas que van de la violencia doméstica, o la explotación sexual de las mujeres, cuyo mayor exponente es la prostitución, a la violencia mediática y laboral. Debemos reforzar nuestro contacto y

nuestro trabajo con las organizaciones feministas y de mujeres, manteniendo nuestra presencia el 25 de noviembre, y a la vez profundizar nuestras relaciones para poder participar de tú a tú en la preparación de estos actos.

10- Implantar la coeducación y la laicidad en nuestro sistema educativo

La sociedad está organizada sobre unos estereotipos masculinos y femeninos, con roles y espacios bien diferenciados, que pretenden que la mujer ocupe un papel pasivo, callado y dependiente, en definitiva, doméstico. La escuela no es ajena a ello, y transmite en su seno exactamente los mismos estereotipos.

Toda la comunidad educativa debe implicarse y buscar soluciones preventivas de los fenómenos violentos desde la educación. Educar en igualdad exige trabajar en varios frentes, bastante complejos y muchos de ellos poco visibles, disfrazados de normalidad y conformismo. Para ello hay que dotarse de recursos materiales y humanos suficientes.

Exigir que la coeducación y todas las actuaciones que comporta estén respaldadas por la legislación de manera que se garantice su cumplimiento y no quede todo en una declaración de intenciones. Una educación laica, lejos de ideologías y de concepciones morales que durante años han alejado a las mujeres de la vida social, cultural y política, relegándolas al proceso reproductivo y las tareas domésticas. Debemos coordinarnos con las secretarías y áreas de educación de EUiA y de CC.OO. de Catalunya en temas de coeducación y laicidad.

11- Conseguir el libre derecho a decidir sobre el propio cuerpo. El aborto libre y gratuito. La legislación actual no garantiza el libre derecho de la mujer a decidir si desea o no continuar su embarazo. Las mujeres, con esta ley, necesitan la tutela patriarcal, es decir los informes médicos y psiquiátricos, que son en definitiva los que deciden que ese aborto no es un mal social infligido por esa determinada mujer, sino que “la pobre” no está capacitada para el servicio social y personal que es la maternidad.

Debemos exigir la despenalización del aborto acompañada de la creación de Unidades de Salud Reproductiva que incluyan la formación y la práctica de interrupciones voluntarias del embarazo (IVE) entre sus prestaciones. La regulación de la objeción de conciencia, garantizando la prestación de la IVE en la Sanidad Pública de forma libre y gratuita. Debemos continuar participando en la campaña por el “aborto libre y gratuito” con las organizaciones que apoyan y promueven la campaña y como Partido, utilizando los medios de difusión posibles, y organizando actos propios.

12- Si bien la mujer en general sufre un grado de discriminación mayor por razón de género, la mujer inmigrante en particular vive esa discriminación doblemente. Debemos exigir que se modifiquen los requisitos para su regularización y posibilitar el acceso a este proceso a todas las mujeres inmigrantes sin papeles.

El Reglamento y la propia Ley de Extranjería explotan a la mujer inmigrante, ya que basan la regularización en la vía del contrato de trabajo, a menudo imposible de conseguir, ya que las tareas que realizan por lo general se sitúan en lo que se denomina economía sumergida, no siendo reconocidas ni valoradas como trabajo, o sucede que las mujeres son víctimas de la explotación sexual.

La vía de la reagrupación familiar las deja dependientes del hombre, ya que no las permite trabajar y, aunque las extranjeras inmigrantes comparten con las españolas el riesgo de sufrir malos tratos y de morir asesinadas a manos de sus parejas y exparejas, las cifras de los últimos ocho años muestran, de manera constante, a las primeras dramáticamente sobreexpuestas respecto a las españolas. En Cataluña y en España al

igual que en otros países, la violencia de género saca ventaja de la vulnerabilidad, la desprotección e indefensión de sus víctimas.

Después de la entrada en vigor de la Ley Integral contra la Violencia de Género, en la que se reconoce el principio de no discriminación, las mujeres inmigrantes en situación de “irregularidad” siguen encontrando obstáculos que las excluyen del acceso a ayudas económicas y a recursos especializados, como casas de acogida y pisos tutelados. A ello se suman los negativos efectos de una instrucción del Ministerio del Interior que prioriza el control migratorio a la protección de los derechos humanos de las mujeres víctimas de violencia de género.

Para que este trabajo sea más eficaz, y siempre que sea posible, debemos coordinarnos con la secretarías y áreas de inmigración y movimientos sociales del PSUC Viu, EUiA y CC.OO. de Catalunya.

7. RELACIONS AMB JOVES COMUNISTES

Un partit que té com a objectiu la transformació radical de la societat ha de comptar necessàriament amb la joventut, una part de la qual es mobilitza i forma part activa dels moviments socials i els principals fronts de lluita, com va ser l'oposició a la guerra contra l'Iraq, així com el moviment estudiantil, referent per la seva força reivindicativa. Per aquest motiu, Joves Comunistes constitueix el front juvenil per aplicar l'estratègia política del Partit. JC aglutina els *i les* joves comunistes i des de la seva autonomia organitzativa aplica la política del Partit.

El Partit es compromet a tots nivells a integrar i impulsar l'activitat de JC en tots els àmbits.

- FORMACIÓ POLÍTICA I DEBAT. Joves Comunistes és una organització mobilitzadora *de tradició marxista, i un espai de formació política orientat cap al coneixement i cap a l'impuls de la revolució* i un espai de formació política; per tant, el Partit ha de fomentar el debat i la transmissió dels valors i l'ètica comunistes. Especialment entre els i les joves, la formació ha de ser una prioritat pel Partit; Així, doncs, s'establiran plans de formació conjunts.

- DINAMITZACIÓ I EXTENSIÓ. El Partit ha de donar suport al creixement de JC i a l'impuls de la seva activitat, mantenint relacions constants que cohesionin les dues organitzacions i acordant en tot moment el treball conjunt. L'extensió del Partit ha de ser coordinada juntament amb la joventut per aconseguir també l'extensió i consolidació de JC allà on el Partit tingui presència. El Partit impulsarà la discussió a totes les agrupacions sobre com incorporar més joves al partit i, concretament, facilitar i dinamitzar la creació o el creixement de JC als territoris.

- UNITAT D'ACCIÓ. L'establiment d'estratègies compartides entre el PSUC Viu i JC s'ha d'acordar en els òrgans establerts i cal reforçar aquestes estratègies amb relacions estables entre ambdues organitzacions. Per assolir aquest objectiu, és important la creació de mecanismes de coordinació específics: un comitè permanent (que es reuneixi amb una freqüència com a mínim trimestral) per intercanviar i debatre les principals línies d'acció política i establir estratègies conjuntes de dinamització.

8. RELACIONES CON EL PCE

Hoy más que nunca, la estructuración y consolidación de la relación con el Partido Comunista de España es fundamental. El XVI congreso del PCE significó un paso adelante en este sentido y hemos consolidado nuestro espacio dentro de la organización del PCE. Pero ese proceso no debe verse como acabado, y debemos seguir trabajando nuestras relaciones tanto a nivel federal como con todas sus federaciones.

Hoy nos encontramos en un momento convulso en la izquierda alternativa del Estado y la única garantía de que exista un referente político para aquellos que hoy continúan creyendo que otro mundo es posible es el PCE. En este escenario convulso y a la vez abierto, el PSUC Viu tiene voluntad de incidir y aportar a nivel federal todos sus activos, reflexiones, propuestas y capital humano. Para avanzar en la construcción de un verdadero movimiento político y social que vertebré a ser posible la mayoría de lo que hemos venido a llamar el “Polo Alternativo”, y en todo caso que sea capaz de establecer relaciones estratégicas prioritarias con todos aquellos movimientos y organizaciones que lo componen.

Este fortalecimiento de las relaciones debe huir de modificaciones estatutarias o de cambio del marco en las relaciones históricas PCE-PSUC y se debe basar en el trabajo político colectivo, en la configuración de los objetivos comunes y de una forma solidaria.

A la vez, este trabajo debe servir para hacer comprender al conjunto de los y las camaradas del Estado que la refundación del espacio comunista hoy no puede pasar por un proceso de fusión de siglas de organizaciones que formalmente se remitan a la tradición comunista, sino por establecer un marco de confluencia entre organizaciones, colectivos y personas que se ubiquen en su práctica política y social en un proyecto de transformación social. Ello supone una recomposición en la mejor tradición fundacional del PSUC, a la que pretendemos se adscriban los mejores elementos del activismo social transformador, no por declaraciones formales o incluso coyunturalmente radicales, sino en un trabajo constante, consecuente y transparente en y con los movimientos sociales, y entre ellos, de manera destacada, en el movimiento obrero.

El PSUC Viu abordará de manera conjunta con el PCE la reformulación de la tradición comunista, para hacerla operativa en la construcción del socialismo del siglo XXI abriendo el espacio y la reflexión del Partido a todas aquellas personas que aspiran a superar la sociedad capitalista y a construir un mundo libre de la explotación, la desigualdad, la destrucción y la opresión.

9. POLÍTICA DE ALIANZAS

El PSUC Viu, juntamente con el PCE, centra su actividad en el proyecto de construcción de un Polo Alternativo que impulse la transformación de la bases económicas, sociales y políticas que hoy constituyen nuestra sociedad, en una dirección radicalmente transformadora de las desigualdades imperantes.

A) La experiencia de *Izquierda Unida* y *Esquerra Unida i Alternativa* se ha ido alejando progresivamente de ese proyecto para derivar de manera alarmante hacia la articulación de un espacio político situado dentro de la lógica del sistema, crecientemente alejado de los movimientos sociales, progresivamente verticalizado en su gestión y cada vez más incapaz incluso de alcanzar reformas relevantes para el espacio social que tradicionalmente hemos representado. Todo ello debe hacernos reflexionar sobre los siguientes puntos:

1. Las motivaciones esenciales de la iniciativa que llevó a crear esas organizaciones de nuevo tipo eran:
 - a) Recuperar un discurso claramente rupturista frente al consenso establecido después de la Segunda Guerra Mundial entre los partidos integrados en la II Internacional y el Partido Demócrata norteamericano, por un lado, y la derecha no fascista (democristianos, socialcristianos y liberales en Europa y republicanos en los EE.UU.), por otro lado. Consenso que se articuló en torno a un pacto social por el que se establecían ciertos mecanismos correctores de la tradicional distribución desigual de las rentas entre el capital y el trabajo, a base de retribuir directa o indirectamente este último a unos niveles que permitieran la expansión del consumo y, en consecuencia, de la actividad económica, garantizando así la pervivencia del sistema capitalista mediante la atenuación de los efectos de sus crisis cíclicas. La necesidad de ruptura era tanto mayor cuanto que también algunos partidos comunistas, como el italiano, habían ido entrando en esa lógica de pacto social a lo largo de la segunda mitad del siglo XX.
 - b) Superar la fragmentación de la izquierda no integrada en el pacto, tratando de fraguar una alianza estratégica que comprendiera desde organizaciones socialistas discrepantes de la línea de la II Internacional hasta sectores anarquistas, pasando por toda la gama de partidos de matriz leninista.
 - c) Abrir esas organizaciones a una participación más activa de sus bases sociales sin necesidad de exigirles a éstas la afiliación y la militancia plena.
 - d) Por último (aunque para muchas personas, como se ha visto ahora, era la motivación principal), restar protagonismo visible a las organizaciones comunistas propiamente dichas a fin de evitar que el anticomunismo sistemáticamente inculcado en Occidente durante toda la segunda mitad del siglo XX actuara como ruido que tapara el mensaje político que se trataba de hacer llegar a la mayoría. Esta razón se volvió especialmente perentoria para algunas personas después del derrumbamiento de la Unión Soviética y otros regímenes afines.

2. Las nuevas organizaciones, en suma, venían a ser, al menos en la intención de sus promotores, un híbrido de partido tradicional y de movimiento social.
3. Las deficiencias con las que hasta el momento se ha saldado esta experiencia, aun pudiendo ser debidas en parte a las insuficiencias personales de sus dirigentes, tienen seguramente una raíz estructural que podríamos sintetizar diciendo que los rasgos positivos de la organización tipo partido y los de la organización tipo movimiento, en vez de sumarse, se han anulado mutuamente. Tenemos, en efecto, una concreción del proyecto que no ha sabido garantizar la amplia participación y el carácter plural de los movimientos sociales. En la práctica, IU y EUiA se están alejando cada vez más de ser un movimiento político-social para convertirse en un partido más.

B) El análisis anterior pone de manifiesto que el concepto de polo alternativo va más allá de lo que actualmente representan IU y EUiA. De hecho, la relación entre estas organizaciones políticas y el Polo Alternativo es difícil, conflictiva y en ocasiones incluso contradictoria.

Por tanto, entendemos el Polo Alternativo como un espacio más amplio que permita el reagrupamiento de las fuerzas objetivamente interesadas en la superación del capitalismo. Los criterios que deberían presidir esa búsqueda son:

1. No repetir el error de confundir partidos con movimientos. Un discurso propalado interesadamente por la derecha predica la superación de la forma partido, pero pretende que esa receta se la aplique sólo la izquierda. La cual, por cierto, es la que menos necesidad tiene de aplicársela, pues desde siempre ha reconocido un papel infinitamente más activo a la militancia que los partidos de la derecha, cuyas bases, aparte de cotizar, a duras penas hacen otra cosa que aplaudir los discursos de sus caudillos en los mítines. Partido y movimiento tienen lógicas de funcionamiento diferentes. La izquierda necesita de ambos, pero cada uno en su papel.
2. La tarea de los y las comunistas en este ámbito es triple: 1) Por un lado, promover la autoorganización de las masas que padecen las injusticias del sistema capitalista, es decir, ayudar a la formación de movimientos sociales que cuestionen total o parcialmente el sistema. 2) Por otro lado, fortalecer la propia organización con el mayor número posible de militantes y con una sólida formación política de los mismos; el semillero natural de militantes serán precisamente los movimientos sociales. 3) Por último, buscar la más amplia unidad de las fuerzas políticas contrarias al sistema capitalista: unidad de acción en las luchas sociales y unidad programática en la confrontación política.
3. Para evitar los problemas asociados a la actual configuración de IU-EUiA hay que partir del respeto a la autonomía de las fuerzas con las que se trate de establecer alianzas. Para ello, nunca deberá exigirse la renuncia a la soberanía de cada fuerza más allá de los estrictos términos del plan de acción o del acuerdo programático que se establezca en cada caso concreto. La búsqueda de los acuerdos debe guiarse por el principio del consenso. Hay que respetar la libertad de cada fuerza de adherirse o no a los acuerdos caso por caso.
4. La unidad programática en la confrontación política adoptará lógicamente, la mayoría de las veces, la forma de coaliciones electorales. Los acuerdos para constituir las no tendrán por qué tener vigencia indefinida. En algunos casos, especialmente en elecciones municipales de localidades donde existan

movimientos sociales fuertes y arraigados, puede ser conveniente renunciar al protagonismo de las siglas y promover la creación de agrupaciones de electores, de las que pueden salir luego cuadros políticos con prestigio popular.

5. Cuando obtenga representantes en las elecciones, el Partido aplicará el criterio de participar en equipos de gobierno únicamente allá donde la correlación de fuerzas garantice la posibilidad de aplicar partes sustanciales del programa propio (o del programa común pactado previamente con otras fuerzas en el seno de una coalición). En cualquier otro caso, se limitará a dar apoyo parlamentario a las fuerzas políticas que eventualmente lo necesiten para impedir un gobierno de la derecha.
6. A la hora de determinar cuál es el enemigo principal en la confrontación política será importante no dejarse confundir por las siglas y atender a los programas. Por ejemplo, en la Europa actual puede decirse que, con frecuencia, partidos vinculados a la II Internacional representan objetivamente los intereses de ciertos sectores de la derecha social. La dificultad que hay que superar en esos casos es la de llegar a unas bases sociales que mantienen, a veces de manera puramente sentimental, su fidelidad a viejos partidos de izquierda cuya línea política ha acabado dando un giro de 180 grados. No hay otro terreno posible para conectar con esa izquierda social políticamente desorientada que los movimientos sociales y sus reivindicaciones concretas, terreno en el que resulta mucho más difícil disfrazar ideológicamente la realidad.
7. Un buen ejemplo de esto es el movimiento que se ha generado alrededor de FARGA, que ha sabido reunir saberes, experiencias, opiniones y propuestas de una amplia y plural representación de culturas de izquierda anticapitalista.

10. COMUNICACIÓ

Un dels punts a prioritzar, acordat en l'últim Congrés, és la visualització del Partit. Cal reconèixer que la inserció en EUiA ha frenat de manera excessiva el desenvolupament d'aquestes iniciatives pràctiques. A més, aquest fre al dinamisme del PSUC s'ha vist accentuat pel fet que EUiA es situés com un component minoritari i subsidiari dins d'ICV.

Fins ara el PSUC Viu no ha estat prou capaç de fer valer el seu espai com a Partit. Les coalicions són lliures, les campanyes del Partit no han de ser frenades per una coalició, ni per futurs espais d'aliances. En tot allò en què es coincideixi es pot treballar de forma conjunta, però en els espais on la nostra posició sigui diferent s'han de projectar i capitalitzar les nostres posicions.

La comunicació que genera el Partit ha de ser viva, modificable i perfectible. La comunicació és una eina fonamental per a la formació dels i les camarades. Per al seu anàlisi podem considerar dos conceptes: d'una banda la comunicació externa de la nostra ideologia, programa i acció política, i d'altra la informació i/o comunicació interna entre els òrgans de direcció i l'afiliació.

Pel que fa a la comunicació externa disposem de dos grans instruments: *Nou Treball* (NT) i les distribucions per Internet (Web i Butlletí Electrònic).

Nou Treball, a part de ser una eina d'informació, és una eina de debat i de formació. Si un text no es pot comentar, ni debatre, aquest acaba formant part d'una idea particular que no fa possible la millora del treball col·lectiu.

NT és necessari i cal continuar millorant-lo, assegurant que arribi a tota l'afiliació, a les seus locals, comarcals o de districte, per poder utilitzar-lo com a eina de discussió. Així també caldria plantejar-se fer-lo arribar a diferents biblioteques i sales de lectura públiques. Però, sobre tot, cal que les organitzacions locals facin un esforç en la seva difusió a l'exterior. Caldria programar la seva distribució puntual en mercats, metros, centres de treball i ensenyament. Dins d'NT caldria sempre fer referència al Web i a la possibilitat de subscriure's, de manera que la distribució puntual d'NT permetés anar ampliant el cercle de lectors de les nostres publicacions encara que no fos en la seva forma en paper.

També caldria posar l'accent en totes les publicacions locals, que la majoria de cops s'organitzen, s'escriuen i es distribueixen amb l'esforç i la inventiva de l'agrupació sense cap mena d'assessorament. El Partit pot negociar una sèrie de mecanismes (acords amb empreses gràfiques o similars per a una maquetació estàndard de les publicacions del Partit) i posar-los a disposició de les agrupacions locals, comarcals o de districte. Així, per una banda, la feina és més àgil, s'abarateixen costos i, de pas, s'economitzen esforços de la militància i, per descomptat, es crea una altra xarxa de documentació on s'interrelacionen criteris, problemes, solucions i idees entre les diferents localitats.

Les formes de comunicació estan canviant ràpidament en la nostra societat. El Partit ha sabut adaptar-se amb flexibilitat a aquesta situació. El Web del Partit i el Butlletí Electrònic central, "Altaveu Comunista", així com altres comunicacions de caire informàtic (llistes de distribució, blogs, altres webs...) estan tenint un grau notable de difusió i impacte. Tot i això, cal seguir fent difusió del Web, que és una eina de ràpida difusió de les notícies que es van generant, però també dels articles d'opinió dels i les camarades. Cal que totes les persones implicades segueixin mantenint actualitzats els links d'altres webs, blogs, premsa alternativa, etc. *Convé fomentar l'audiència de*

Cubavision i Telesur i dels canals alternatius. Cal també alfabetitzar informàticament el màxim possible de camarades en l'ús d'aquestes eines, i per tant seria molt convenient programar cursos de formació, en els que a més podem implicar a persones tècniques properes al Partit. En aquest punt, per raons polítiques i de seguretat de la nostra informació, cal insistir en l'ús de programes lliures, no propietaris.

La capacitat de més persones en l'ús dels sistemes informàtics d'informació ens ha de permetre treballar en cada àrea, secretaria, front o localitat amb sistemes de llistes de distribució que facin arribar la informació adequada i disponible a les persones que treballen al voltant de cada temàtica, sense que tota la militància es vegi sotmesa a una pluja d'informació que acaba per saturar i tornar-se poc efectiva. D'altra banda hem de seguir entenent el Web del Partit com un espai de comunicació transparent, al que hem de traslladar tota notícia, acte o document rellevant, ubicant-lo en espais adequats per tal que les persones usuàries puguin localitzar cada tema amb facilitat.

Cal seguir treballant en nous espais de comunicació. En particular, la producció de materials audiovisuals de contingut polític. Això fa referència a establir la rutina de filmar sempre els nostres actes, les accions dels moviments socials, la producció de material propi i de donar-li la difusió tant des d'Internet com des dels actes que organitzem, passant per la seva difusió a les xarxes de televisions locals o de televisions satèl·lit amigues. També en aquest sentit caldrà treballar per endegar programes de formació i unitats de treball vinculades al Partit que efectuïn aquestes tasques, comptant amb tota l'ajuda externa que aquelles persones properes al nostre projecte ens puguin facilitar.

D'altra banda, pel que fa a la comunicació interna, cal crear un protocol d'informació interna on les convocatòries siguin efectives, l'agenda es porti al dia i arribi a tota l'afiliació rutinàriament per correu electrònic i, en els casos que la importància política justifiqui el cost, per SMS (el que implica disposar de uns cens actualitzat de mòbils).

L'agenda central ha de ser un instrument de planificació i informació pel conjunt del Partit. Cal que es recollin amb tota l'antelació possible no només els actes del Partit, sinó les reunions internes de localitats, secretaries, grups de treball, les manifestacions socials en què el Partit està implicat: des de les lúdiques (com sopars, festes, etc.), les accions de propaganda (tenderols, conferències.) fins a les accions polítiques (manifestacions, actes públics). Per medi d'aquesta agenda actualitzada es podrà tant evitar la coincidència d'actes, com constituir un punt de referència que faciliti la participació de la militància i de persones amigues en les activitats que impulsem. Per tal que això sigui possible, caldrà facilitar els mecanismes per a que les persones responsables de cada espai de treball del Partit puguin inserir les seves activitats directament a l'agenda.

En l'àrea interna caldrà també crear o potenciar les eines existents per poder fer intercanvi d'experiències de política municipal o social de les diferents agrupacions locals, comarcals o de districte, per tal que puguin ser treballades i compartides.

11. CULTURA I FORMACIÓ

Una de les funcions més importants que el PSUC va exercir durant la clandestinitat fou la de la formació dels militants i la de propiciar un intens debat polític tant a l'interior com a fora del Partit. La direcció tenia un especial interès en la formació política, ètica i cultural del militant. Per a molts, el PSUC fou una autèntica Escola de Quadres en el pensament, en la capacitat d'anàlisi, en l'actualització del marxisme. I també en el compromís, en els valors que havien d'impregnar la lluita, en criteris ètics. El o la militant comunista havien de respondre a un determinat perfil d'exigència i capacitat. Recordem només la figura de Manolo Sacristán com un dels referents més importants de la nostra tradició en l'esforç per promoure cultura, debat polític i honradesa i serietat en el compromís militant.

Però a partir dels anys 70 del segle passat, amb el gir polític conegut com "eurocomunisme", que es va caracteritzar per l'abandó d'algunes de les tesis bàsiques de l'anàlisi marxista de la societat, com la que sosté el caràcter antagònic de les relacions entre capital i treball, el nostre Partit va relegar a un segon pla les tasques de formació política dels seus militants. Això es va deure tant a l'increment de les tasques corrents exigint per la sortida a la legalitat com al temor que la reflexió sistemàtica sobre els principis que guien la lluita emancipadora dels comunistes xoqués, en la consciència dels militants, amb les noves orientacions polítiques, sovint allunyades d'aquells principis.

Aquest buit formatiu està a l'arrel d'una gran part de les dificultats actuals. En molts dels nostres militants falta la claredat d'idees necessària per enfrontar-se a la lluita política quotidiana sense deixar-se portar per la ideologia dominant ni caure en l'extrem contrari d'un esquerranisme estèril. Idèntica confusió es constata sovint en relació amb les qüestions organitzatives i de funcionament intern.

S'afegeix a això que la complexitat política del moment actual, la crisi de les ideologies de transformació, la introducció del "pensament dèbil", la multiplicació de les ofertes formatives i espais de debat, un model d'intervenció política guiada per l'immediatisme, la cerca de resultats electorals, etc., han desdibuixat aquella concepció del Partit com Escola de Formació.

Cal recuperar aquella tradició. Sobretot perquè la complexitat social actual exigeixen una continuada actualització de la fonamentació ideològica. La reiterada apel·lació al marxisme com a fonament de la nostra actuació, si no s'actualitza, serveix de poca cosa per interpretar les noves coordenades d'un món econòmicament globalitzat, amb una greu crisi energètica, abocat a la destrucció del planeta, amb uns fluxes monetaris continuadament volàtils. Es tracta de problemes nous que Marx no podia sospitar.

Per això el Partit impulsarà de manera permanent seminaris sobre temes d'actualitat. Cal acabar amb la cultura política fonamentada sobre tòpics, frases fetes o estereotips. Per això caldrà impulsar i exigir l'assistència dels militants a aquestes sessions de formació. S'impulsarà alhora l'organització de debats, seminaris o conferències conjuntament amb altres col·lectius. Si volem un alt nivell de consciència del militant, cal un alt nivell de formació i de participació en els debats, allà on aquests es produeixin. Per recuperar el pensament de l'esquerra marxista cal el diàleg amb les altres esquerres, cal contactes permanents amb professionals de l'economia i d'altres ciències socials, així com amb els moviments alternatius.

Fa temps que el Partit es va dotar d'un òrgan imprescindible per a dur a terme aquesta tasca, la AFIM. Ha arrencat amb força i encert. Cal que els nostres militants estiguin

atents al que la AFIM organitza. També ha impulsat el Partit, junt amb altres companys d'esquerra, la creació d'un espai de debats i d'intervenció política, el Fòrum Anticapitalista de Reflexió i Generació d'Alternatives (FARGA). A més d'aquests dos instruments, caldrà la creació d'una específica àrea de Cultura per impulsar la formació a l'interior del Partit.

En el Document Fundacional de FARGA hi ha un llarg llistat de temes entorn dels quals l'esquerra té definicions excessivament ideològiques, és a dir, només de principis genèrics. Falta informació, anàlisi i propostes polítiques concretes. Ens estalviem aquí repetir l'enumeració. Molts d'aquells temes són problemes apareguts en els últims trenta anys. Cal iniciar un procés d'informació i de propostes per a cada un d'ells.

Cultura no vol dir només ideologia. Vol dir també valors, militància, ètica. Ens cal fer presents de manera contínua els valors històrics, personals i col·lectius, del militant d'esquerra i que proclamem amb l'expressió "una altra forma de fer política", que vol dir incorporar en la nostra pràctica política els valors d'ètica, participació, consulta a les bases, solidaritat, igualtat de gènere, pacifisme, etc.

Ara bé, la formació no pot reduir-se a l'organització de seminaris o jornades especials, perquè està comprovat que no sempre es veu la vinculació que els ensenyaments allí adquirits tenen amb l'activitat política quotidiana. És necessari també que en les reunions ordinàries es dediqui sempre un punt de l'ordre del dia a l'activitat formativa, a fi que aquesta s'interioritzi com a part de l'activitat ordinària dels militants. Les fórmules a tal efecte hauran de ser estudiades pels responsables de cada organització de base en col·laboració amb els responsables de formació del Comitè Central. *Cal també realitzar activitats formatives per a la nova militància on s'expliqui el programa, el funcionament intern i la relació històrica del Partit amb la lluita obrera.*

Quant al contingut temàtic de les activitats de formació, podria desglossar-se en les següents línies principals:

1. Nocions bàsiques d'economia.
2. Nocions bàsiques de dret i sobre el funcionament de les institucions de l'Estat espanyol i de les seves comunitats autònomes.
3. Elements fonamentals de l'anàlisi marxista de les societats de classes i de la societat capitalista en particular.
4. Història succinta del moviment obrer i del moviment comunista.
5. Història succinta del PSUC i del PCE.
6. El programa del Partit aprovat en l'últim congrés.
7. Els Estatuts i el funcionament intern del Partit.

Cada organització de base haurà de comptar amb un responsable de formació, que s'encarregarà, en col·laboració amb els seus homòlegs del Comitè Central, d'aportar la documentació i les persones idònies per tractar els diferents temes.

12. ORGANITZACIÓ, ADMINISTRACIÓ I FINANCES

Quan parlem d'enfortir el Partit estem parlant de com s'organitza millor, de com creixem més i de com generem més recursos. Aquests han de ser els objectius que guiïn les propostes organitzatives i financeres.

- A) En l'apartat d'Organització cal plantejar com a objectius els següents:
1. Creixement afiliatiu fins arribar a les dos mil dos centes persones afiliades.
 2. Constitució de totes les agrupacions locals i comarcals amb l'estructura de secretaria política formada al menys per tres persones.
 3. Constitució d'agrupació a totes les localitats, amb un secretari polític, com a mínim, allà on resideixin al menys tres militants del Partit (sense comptar els membres de JC).
 4. Informació periòdica al conjunt dels militants de cada agrupació.
 5. Base de dades amb les principals característiques de la militància.
 6. Renovacions de carnet en actes públics.
 7. Establiment del principi de "dues reunions de coordinació com a màxim".
 8. Òrgans de direcció reduïts i àgils.
 9. Responsabilitats executives temàtiques.
 10. Ampliació de l'abast de *Mundo Obrero* i *Nou Treball*.
 11. Creació de grups de treball temàtics.
 12. Reordenació i adequació de les diferents secretaries i responsabilitats del Partit.

Per tal d'assolir els objectius esmentats caldria desenvolupar les següents mesures:

1. Campanyes d'afiliació c'ambient local, amb creació de material gràfic (tríptics i cartells) i inserció d'anuncis en mitjans de comunicació local indicant forma de contacte.
2. Establiment de calendaris de campanya afiliativa amb dates, objectius i resultats previstos.
3. Constitució de les secretaries polítiques de les agrupacions en reunions plenàries amb la presència de la direcció nacional representada com a mínim pel Secretari General, el/la Responsable de l'Àrea Interna i el/la de l'Àrea Externa.
4. Calendari de reunions a les localitats que tinguin com a mínim tres militants per constituir l'agrupació.
5. Assemblees plenàries d'informació i debat al menys un cop al mes en totes les agrupacions.
6. Creació d'una base de dades, i del treball de camp per a recollir-les, sobre les característiques de la militància (moviments socials, sindicats, entitats veïnals, institucionals, etc.). Aquest treball de camp per a recollir les dades es realitzarà a través de les secretaries i responsabilitats d'àmbit nacional i dels camarades responsables d'agrupacions.

7. Elaboració del nou carnet del PSUC Viu 2008.
 8. Establiment de dos àmbits de coordinació. A tall d'exemple: el responsable d'agrupació local es reuneix amb la seva agrupació i amb el secretariat comarcal, els responsables del secretariat comarcal es reuneixen amb el secretariat comarcal i amb la secretaria nacional que correspongui segons cada tema, els responsables de secretaria nacional es reuneixen amb la seva secretaria i amb el secretariat nacional. Aquest mètode funcionarà en la mesura que assegurem la transmissió de la informació de baix a dalt i de dalt a baix; d'aquesta manera els camarades que depenen de cada responsable formen un nucli petit i per tant fàcil de mantenir actiu, participatiu i informat.
 9. Òrgans de direcció reduïts i àgils en què als secretariats no hi hagi més de vuit camarades a més del Secretari General (Secretari General, Responsable d'Àrea Interna, Responsable d'Àrea Externa, Comunicació, Moviments Socials, Moviment Obrer, Acció Política, Dona i Joves). La resta de responsabilitats (Internacional, Finances, Formació, Organització, Programa, Cultura, Administració, Agrupacions, Institucional, Política Municipal, etc.) seran responsabilitats executives que dependran d'una secretaria i que participaran en les reunions del Secretariat Nacional quan s'estimi oportú. Un Comité Central Nacional d'un màxim de 50 membres amb la possibilitat d'ampliar-lo fins al deu per cent més.
 10. Les secretaries hauran de dotar-se de responsables temàtics que formarien part de les secretaries (transports, sanitat, educació, pobresa, habitatge, etc.). Aquests responsables temàtics han de ser coneguts i accessibles per al conjunt de l'organització.
 11. Amb les mesures recollides a l'apartat B (Administració i Finances), fer arribar *Mundo Obrero* i *Nou Treball* al conjunt de l'organització, a totes i tots els camarades militants. Utilitzar la distribució de *Nou Treball* per poder afegir de tant en tant un full d'organització amb els actes, esdeveniments i cites properes del Partit.
 12. A l'hora de treballar els temes concrets cal contemplar la creació de grups de treball temàtics ad hoc, com per exemple l'encarregat de tota l'organització del Congrés. Aquests grups de treball, que tindran una vida efímera supeditada a la realització de l'activitat corresponent, haurien de comptar amb la participació de camarades de diferents agrupacions; d'aquesta manera les agrupacions hauran d'implicar-se també en els temes puntuals.
 13. Les responsabilitats executives restaran ubicades en les secretaries corresponents, segons la temàtica. Les diferents secretaries polítiques restaran ubicades en l'Àrea Interna o l'Àrea Externa, a excepció de Comunicació i JC, que dependran directament de la Secretaria General. Totes les secretaries hauran de dotar-se de les bases de dades necessàries per a la comunicació amb els seus components i hauran de realitzar el menys una reunió mensual.
- B) En l'apartat d'Administració i Finances cal plantejar com a objectius els següents:
1. Adequació salarial i contractual de tot el personal del PSUC Viu.

2. Accés informàtic de totes les agrupacions amb un espai virtual de comunicació i treball propi. Transferència a funcionament intern basat en programari lliure no propietari per raons de principi polític i seguretat.
3. Inventari global de bens i patrimoni del PSUC Viu.
4. Creació d'un nou programa informàtic amb una nova base de dades més enllà del que actualment s'utilitza.
5. Creació d'una agenda interna virtual (amb password d'accés) pensada per als i les camarades responsables d'Organització, Administració i Finances.
6. Ordenació del fons documental i bibliogràfic del Partit.
7. Recerca de noves vies d'ingressos per al Partit, i treball amb pressupost anual per secretaries.
8. Transparència i rigorositat en les finances del Partit.
9. Adequació de les finances del Partit a la nova Llei de finançament de partits.
10. Integració comptable.
11. Adequació de la quota i integració de les quotes del Partit, *Lluita Obrera* i *Mundo Obrero*.

Per assolir els objectius esmentats caldria desenvolupar les següents mesures:

1. Aplicació de la normativa laboral, contractual i salarial a tot el personal del PSUC Viu, amb l'aplicació del conveni d'oficines i despatxos millorat en dos aspectes bàsics:

Jornada: al PSUC Viu la jornada laboral serà de 35 hores setmanals.

Salari: el salari serà el que correspongui segons categoria al conveni col·lectiu d'oficines i despatxos amb una millora voluntària. Sempre que el lloc de treball sigui de caire indefinit, la contractació del personal es farà mitjançant selecció previ anunci enviat a totes les agrupacions del Partit. Per a la selecció es constituirà un tribunal compost per la Secretaria d'Organització i Finances i la Secretaria de Món del Treball. La selecció es farà amb prova escrita i entrevista personal.

2. Propiciar la col·laboració, pràctiques o conveni amb universitats o altres organismes per poder realitzar un programa que permeti obrir un espai virtual intern de relació i treball amb les agrupacions i els responsables del Partit. Una base de dades adequada a les nostres necessitats i una agenda interna amb ús de password.
3. Un estudi de necessitats informàtiques i ús de les mateixes a les nostres agrupacions, amb l'objectiu de poder garantir l'ús i aprofitament dels recursos informàtics.
4. Realització d'un inventari integrat del Partit distribuït per agrupacions i localitats, per tal de saber amb exactitud quins bens i patrimoni té el PSUC Viu. Aquest inventari és indispensable segons la nova Llei de finançament dels partits polítics.
5. Desenvolupament de la col·laboració, convenis o pràctiques amb universitats o altres organismes per aconseguir una ordenació i adequació del fons bibliogràfic i de l'arxiu.

6. Posar en marxa l'“atenció jurídica quinzenal” per a residents al barri, que a canvi de la afiliació o d'un pagament voluntari pugui donar resposta (no fer tràmits) als problemes jurídics que ens plantegin els veïns i veïnes.
7. Posar en marxa el servei d'ajuda a la declaració de la renda. Instaurar competicions i concursos solidaris (escacs, ping-pong, literaris, gastronòmics, etc.) on amb una inscripció i un petit pagament es pugui optar a un premi. La resta de l'import recollit es dividirà en parts iguals entre algun projecte solidari i el Partit.
8. Encetar el cicle de “sopars i debats” quinzenals oberts al públic on, a canvi d'una petita quantitat, es pugui sopar, participar en un debat i rebre posteriorment les conclusions del debat. Els sopars serien organitzats per Nou Barris i les trobades “sopars i debat” es farien al local central del PSUC.
9. Posar en marxa el servei quinzenal d'atenció a la immigració, on es pugui informar a les persones immigrants de quins tràmits han de fer i a on es poden adreçar. Aquest servei seria gratuït i es promouria l'afiliació i/o el pagament d'una quantitat voluntària.
10. En la línia encetada el 2007, elaboració anual (gener) de la liquidació pressupostària de l'any anterior i pressupost per al vigent. Tractament comptable amb el programa informàtic homologat per la Llei de finançament de partits.
11. Adequació dels processos comptables i financers a la nova Llei de finançament de partits. Realització d'auditoria externa al final del proper mandat, és a dir, abans del XIV^è Congrés.
12. Declaració de bens dels membres de la direcció nacional (Comitè Executiu) i dels comitès d'agrupacions, a l'inici i a la finalització del mandat polític.
13. Procés d'integració comptable de totes les finances del Partit amb l'objectiu de donar per acabat el procés en el termini de dos anys.
14. Previsió i solidaritat. Amb aquests dos conceptes, avançar en la constitució d'un fons econòmic de previsió, destinant a tal efecte una quantitat anual que romandria immobilitzada. També sota el concepte de solidaritat, estimar un repartiment solidari entre les agrupacions d'aquelles activitats comunes que generen ingressos, amb la premissa que es recapta tot el producte de l'activitat a nivell central i després es fa un repartiment solidari i no proporcional.
15. Actualització i modificació de la quota mensual, passant a aplicar-se, a partir de Juny de 2008, els següents imports i criteris de quota mensual:

Modalitat A	Quota mes
Pensionistes amb ingrés inferior als 1.200 € (acreditat)	4 €
Aturats (acreditat)	4 €
Modalitat B	
General	12 €
Modalitat C	
Camarades amb alts ingressos	16 €

Membres del Comitè Central	16 €
----------------------------	------

La quota de les modalitats B i C inclouria el *Nou Treball* i el *Mundo Obrero*; així eliminaríem les quotes de *Nou Treball* (dos a l'any) que ara es cobren a part de la quota del Partit i aconseguiríem la subscripció de pràcticament tot el Partit a *Mundo Obrero*. En la Modalitat A hauríem de preguntar qui està en disposició d'assumir el cost de *Nou Treball* (2€ mes) o de *Mundo Obrero* (2'50€ mes) o de tots dos.

13. LAS ORGANIZACIONES DE BASE DEL PARTIDO: LAS AGRUPACIONES

El fundamento del Partido lo constituye su organización de base, que es la Agrupación. Las Agrupaciones del Partido se deben crear y organizar preferentemente en el ámbito territorial, bien sea local, comarcal o intercomarcal, y en los centros de trabajo y estudio. En los casos en que se crea conveniente, y de acuerdo con la dirección del Partido, se podrán crear agrupaciones de ramo y profesionales. Al ser las Agrupaciones el eje fundamental del Partido; es necesario que centren sus esfuerzos en organizar las propuestas aprobadas con el objetivo de hacer que éstas se lleven exitosamente a la práctica.

El plenario de la Agrupación elegirá su órgano de dirección de forma ordinaria dentro del proceso congresual del partido o tres meses, como máximo, después de celebrarse el congreso.

En el supuesto de que alguna organización no realizara actividad política o su funcionamiento fuera nulo, la dirección del Partido, en el plazo de tres meses, convocará una Conferencia extraordinaria.

El órgano de dirección de las agrupaciones estará compuesto como mínimo de las siguientes responsabilidades:

Secretario/a Político/a

Secretario/a de Área Interna (Organización y Finanzas)

Secretario/a de Área Externa. Este última secretaría debería descomponerse cuando sea posible en:

Secretario/a de Movimiento Obrero

Secretario/a de Movimientos Sociales

Secretario/a de Igualdad de Género y Juventud

Y aquellos otros que se considere necesarios en cada ámbito para el funcionamiento de la Agrupación, sin sobrepasar nunca las 9 personas.

En este contexto, cada agrupación deberá planificar, desarrollar y revisar la ejecución de las siguientes tareas:

1. Participar en la elaboración, discusión y aplicación de la política general del Partido y, en particular, la suya propia en todo aquello que tenga que ver con la defensa de las reivindicaciones inmediatas de la ciudadanía en su ámbito.
2. Difundir *Nou Treball*, el órgano central, y las otras publicaciones del PSUC Viu y del PCE, así como las resoluciones políticas aprobadas por la dirección del Partido.
3. Esforzarse por ampliar la influencia del Partido entre la población y propagar las ideas del socialismo y del comunismo.
4. Elaborar y realizar campañas de afiliación al Partido.
5. Estar presente como Partido en todas las organizaciones sociales, culturales, sindicales y en todas aquellas que estén implantadas en su territorio.

6. Asistir a todos los actos y jornadas que organice la dirección del Partido.

El órgano máximo de decisión de la Agrupación es la Asamblea o Conferencia plenaria; previa y debidamente convocada.

El pleno de la Agrupación se reunirá de forma ordinaria una vez al mes y de forma extraordinaria cada vez que lo considere oportuno el órgano de dirección de la Agrupación o un tercio de sus militantes, y de estas convocatorias se enviará comunicación a la Secretaria de Organización del Partido para que pueda asistir un miembro de la dirección.

Los órganos de dirección de las Agrupaciones

Los Comités, en sus diferentes grados, constituyen la espina dorsal del Partido; son los órganos que deben asegurar la aplicación creativa de la línea del Partido en el medio en el que actúen. Esto supone que han de estudiar atentamente los documentos del Partido y las resoluciones y acuerdos del Comité Central, estudiar a la vez las condiciones concretas y los problemas cotidianos del lugar donde desarrollan su acción.

Los Comités podrán hacer propuestas a la dirección en forma de resoluciones internas que contribuyan a la elaboración de la política del Partido, así como manifestar ante los órganos superiores su opinión sobre los acuerdos adoptados por estos.

Función de los Comités

La función de los Comités es asegurar:

1. La elaboración y aplicación creadora de la política del Partido en el marco del territorio o sector de su actividad.
2. El fortalecimiento y la creación de nuevas organizaciones del Partido.
3. La formación política y teórica de los y las militantes.
4. La orientación y ayuda práctica a las organizaciones de base del Partido en su trabajo entre las masas y en la defensa de las reivindicaciones de los y las trabajadoras y del pueblo en general.
5. La difusión de las publicaciones del partido, en primer lugar de su órgano central, *Nou Treball*, y de *Mundo Obrero* y *Nuestra Bandera*, publicaciones del Partido Comunista de España. Y la edición de propaganda por sus propios medios.
6. La organización de la ayuda económica de los y las militantes y simpatizantes al Partido y a su prensa.
7. El cobro y liquidación puntual de las cotizaciones a los organismos superiores, con tendencia a las cuotas centralizadas y cobradas por banco o caja de ahorros, y la administración de los recursos del Partido en la esfera de su competencia. Todas sus cuentas corrientes han de estar obligatoriamente a nombre del PSUC Viu.
8. La asistencia del máximo de militantes a los actos y jornadas de carácter general que organice el Partido.
9. El mantenimiento de un listado con la relación de la afiliación y los simpatizantes del Partido, que se actualizara cada tres meses.